

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/55/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122202799
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Záhumenská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3122202799.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Martiny Trnavskej v právnej veci navrhovateľky B. proti žalovanému 1/ A. (záložný veriteľ) a 2/ W. (dražobník), zast. Q. o nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 28. apríla 2022, č. k. 13C/12/2022-11 takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Záložnému veriteľovi (A.) právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

Dražobník (W.) **m á** voči navrhovateľke **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. A.. a W.. náhradu trov konania nepriznal. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2 písm. c), d), § 326 ods. 1, 2, § 329 ods. 1, § 81 ods. 1, ods. 11, § 86 ods. 1 zák. č. 563/2009 Z. z., § 151a, § 151j ods. 1, § 151l ods. 1, 4 Občianskeho zákonníka. V odôvodnení svojho uznesenia uviedol, že podaným návrhom sa navrhovateľka domáhala vydania neodkladného opatrenia, ktorým žiadala o vydanie zákazu nakladania a predaja a prevodu nehnuteľnosti - bytu č. XX, nachádzajúcom sa v bytovom dome súp. č. XXXX, postaveného na parc. č. XXXX/XX. - zastavaná plocha a nádvorie, zapísaného na LV č. XXXX pre k.ú. E. do doby ukončenia, resp., vydania záväzného stanoviska MF SR a v súbežne podania žaloby na štát, do vynesenia právoplatného rozsudku v predmetnej veci. V návrhu uviedla, že záložný veriteľ dňa 12.04.2022 uzatvoril zmluvu o vykonaní dobrovoľnej dražby s dražobníkom za účelom odpredaja bytu a následným uspokojením nárokov záložného veriteľa z výťažku získaného odpredajom predmetnej nehnuteľnosti, bytu v „dobrovoľnej dražbe“. A.., sa stala záložným veriteľom na základe postúpenia pohľadávok DÚ E., ktorý bol záložným veriteľom na predmetný byt od roku cca 1988 a to až do doby postúpenia pohľadávky na SK, a.s. Záložný veriteľ si uplatnil záložné právo na uvedený byt nedoplatkami na daniach, ktoré vznikli preukázateľne druhotnou platobnou neschopnosťou, do ktorej sa navrhovateľka dostala nie vlastnou vinou na základe podvodných konaní a konkurzného konania na majetok Z. a nástupníckych organizácii v prospech ktorých vykonávala na základe koncesie služby, za ktoré jej neuhradili riadne a včas vystavené FA a to v celkovej výške cca. 2.000.000,- SKK. Poukázala na to, že 23 rokov sa dožaduje svojich práv bezvýsledne, s uvedeným opatrením, ktoré sa zásadným spôsobom zhorší jej stav a ešte viac zasiahne do výkonu jej ochrany a ústavných práv, nesúhlasí, skončí „na ulici“, dlhy, ktoré síce formálne spôsobila ona, avšak v záujme ochrany svojich zamestnancov (uhrádzala mzdy a na základe druhotnej platobnej neschopnosti, čiastočne alebo vôbec neuhrádzala odvody, dane) „suplovala“ funkciu štátu. Navyše sa jednalo o Z., teda záväzky štátu, o ktorých si myslela, že ich bude mať uhradené. Vzájomný zápočet pohľadávok štátu jej bol odmietnutý v liste, ktorý obdržala z MFSR a s odôvodnením, že „štát nezodpovedá za pohľadávky, ktoré eviduje navrhovateľka voči štátnemu

podniku“. Z uvedených dôvodov podala žiadosť priamo nadriadenému orgánu MFSR o riešenie celej vzniknutej situácie s ohľadom na porušenie jej práv v zmysle Ústavy SR a požiadala o odpustenie všetkých evidovaných dlhov v správe A. s odôvodnením. Súčasne sa rozhodla podať žalobu na SR v predmetnej veci, ktorá je v štádiu rozpracovania, pred ukončením a samotným podaním na OS v E.. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že v prejednávacom prípade navrhovateľka navrhuje nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím samotného konania, pričom skutočnosť, čoho sa bude domáhať v samotnom konaní neuviedla, nakoľko toto konanie nijakým bližším spôsobom nešpecifikovala. V rámci svojho návrhu uviedla, že má neuhradené pohľadávky po ich splatnosti, pričom súčasným veriteľom týchto jej pohľadávok, ktoré vznikli nezaplatením daňových povinností, je záložný veriteľ. Rovnako uviedla, že na zabezpečenie týchto pohľadávok bolo zo strany prvého veriteľa (daňového orgánu) zriadené záložné právo na byt, ktorého je jedinou vlastníčkou. Navrhovateľka uviedla, že súčasný záložný veriteľ pristúpil k začatiu výkonu tohto záložného práva napriek skutočnosti, že svoje podlžnosti postupne spláca (o ktoré konkrétne podlžnosti ide však neuviedla, pričom súdu sa javí, že svoje daňové nedoplatky doposiaľ nijakým spôsobom, a to ani čiastočne neuhrádza). Túto skutočnosť však súdu nijakým spôsobom neosvedčila. Navrhovateľka ďalej uviedla, že písomne požiadala Ministerstvo financií SR o odpustenie všetkých evidovaných dlhov. Na súd sa obrátila so žiadosťou o „pozastavenie“ výkonu záložného práva až do doby, kým Ministerstvo financií SR nevydá svoje záväzné stanovisko. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že ako vyplýva z takto podaného návrhu, navrhovateľka potvrdila, že záložný veriteľ, ktorý jej oznámil začatie výkonu záložného práva na jej byt, je veriteľom neuhradených pohľadávok voči nej, čím potvrdila jednak existenciu záložného práva na svoj byt ako aj existenciu samotnej neuspokojenej pohľadávky. Navrhovateľka nijakým spôsobom nezrejmila, prečo by mal súd pozastaviť výkon záložného práva, v čom vidí nesprávnosť resp. nezákonnosť postupu záložného veriteľa resp. či existujú dôvody, pre ktoré je výkon záložného práva neprípustný. V prípade, že dôvodom na pozastavenie má byť stanovisko Ministerstva financií SR vo veci jej daňových nedoplatkov, takéto stanovisko nemôže mať vplyv na existenciu pohľadávky záložného veriteľa, nakoľko iba samotný záložný veriteľ je oprávnený vydať stanovisko, ktoré môže mať za následok zánik resp. zníženie výšky vymáhanej pohľadávky, pričom je potrebné uviesť, že veriteľom pohľadávky je právnická osoba odlišná od štátu. Súd prvej inštancie preto konštatoval, že nezistil dôvod pre nariadenie neodkladného opatrenia tak, ako to požadovala navrhovateľka, a preto jej návrh v celom rozsahu zamietol, keďže nijako neosvedčila nezákonnosť výkonu záložného práva. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP, keď vzhľadom na skutočnosť, že plne úspešnou sporovou stranou boli záložný veriteľ a dražobník, ktorým však trovy konania nevznikli, náhradu trov konania im z tohto dôvodu nepriznal.

2. Proti uzneseniu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľka. Navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel. Dôvodila, že samotná podstata jej dlhov a jej príčina bola práve zlyhaním štátu a jednotlivých inštitúcií, štát teda nahradil a rieši nepravosti uplatňovaním práva. Opakovane zdôrazňovala, že dlhy, ktoré má voči štátu, vznikli dôsledkom konkurzu Z. a následne založené s. r. o.-čky. Tieto jej spolu so Z. spôsobili priamu škodu v celkovej výške cca 2.000.000,- Sk. Nespôsobilá ich ona. Štátny podnik priamo zapríčinil druhotnú platobnú neschopnosť a následne jej dlhy, ktorými vlastne suplovala funkciu štátu v súvislosti so zabezpečením základných životných potrieb jej zamestnancov a jej rodiny. Uviedla, že jednotlivé dlhy vznikli v rokoch 1997 až 2003, nie je a nikdy nebola nikomu nič dlžná, teda ani mzdy zamestnancom. Svoje nároky si uplatňovala priebežne od začiatku vzniku pohľadávok, kde jednoznačne preukázala tak na DU v E., ako aj na PZ SR v E. (neuhradené pohľadávky nad 100.000,- Sk boli v tom období trestným činom) nevinu a druhotnú platobnú neschopnosť, čo sa aj potvrdilo. Uviedla, že súčasne viackrát požiadala DU v E. o vzájomný zápočet pohľadávok štátu (ktoré narastali o úroky a sankčné úroky), bezúspešne. Toto riešenie ponúkla aj A., bezúspešne. V období rokov 2017 - doteraz jej zamestnávateľom boli v jednotlivých mesiacoch vykonávané zrážky zo mzdy v prospech exekučných konaní vedených okrem iných inštitúcií (SP, VŠZP) aj v prospech pohľadávok, evidovaných SK, a. s., kde v danom období boli postúpené tak DU v E., ako aj SP. V súčasnej dobe eviduje len dlhy, ktoré má voči SP a DU v E. - plus úroky z omeškania, úroky z úrokov a sankčné úroky. Dôvodila, že samotná podstata vzniku dlhu je minimálne pochybná, aj keď „v zmysle“ vtedy platných zákonov, dnes by nemusela riešiť otázku miezd, nakoľko existuje rezervný fond, dnes existuje vzájomný zápočet pohľadávok štátu a dlhov štátu. O pochybnostiach v evidencii a výške dlhov zo strany DU E. viackrát podala podnet aj s listinnými dôkazmi. Dlhy sa snaží splácať (doteraz uhradila postupne počas doby cca 6 rokov cca 10.000,- eur). Vzhľadom na výšku príjmu jej mesačne odchádza zo mzdy cca 200 až 250,- eur. 25 rokov všetci vnímali spôsob a postup pri vzniku dlhu a nikto preto nemal záujem ju poškodiť do takej miery, aby jej vzal ešte

aj „strechu nad hlavou“. Pohľadávka sa už nenavýšuje, dosiahla zákonný strop v navýšení o úroky, teda je nemenná a stále zabezpečená.

3. K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril dražobník - W., ktorý navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako správne potvrdil. Uviedol, že z predloženého návrhu a príloh je zrejmé, že navrhovateľka nespochybňuje, a teda v tomto konaní nie je sporná existencia a výška pohľadávky záložného veriteľa voči navrhovateľke, pre ktorú sa vedie výkon záložného práva dobrovoľnou dražbou. Navrhovateľka túto skutočnosť uvádza i v žiadosti na Ministerstvo financií SR zo dňa 22.04.2022, v ktorej uznáva, že jej dlh vznikol na základe druhotnej platobnej neschopnosti v rokoch 1997 až 2002, do ktorej sa sama dostala nie vlastnou vinou. Sama navrhovateľka uvádza, že sa obrátila na Ústavný súd SR v Košiciach, kde nebola úspešná. Rovnako v podanom návrhu nespochybňuje ani vznik a existenciu záložného práva zriadeného na jej byt. Uznáva a potvrdzuje, že záložný veriteľ sa stal záložným veriteľom na základe postúpenia pohľadávok DU E., v ktorých bol záložným veriteľom na predmetný byt od cca 1988 až do doby postúpenia pohľadávky. Navrhovateľka nespochybňuje ani to, že záložný veriteľ si uplatňuje záložné právo na byt z dôvodu nedoplatku na daniach, ktoré, ako sama uvádza, vznikli preukázateľne jej platobnou neschopnosťou (druhotnou). Rovnako potvrdzuje, že jej dlh nie je voči záložnému veriteľovi uhradený, nakoľko sama tvrdí, že zápočet vzájomných pohľadávok jej Daňový úrad E. odmietol. Predložila súdu potvrdenie zamestnávateľa, z ktorého je zrejmé len to, že zamestnávateľ vykonáva exekučné zrážky nariadené súdom na základe doručených exekučných príkazov. Z predloženého potvrdenia zamestnávateľa navrhovateľky však nie je zrejmé, o akého oprávneného veriteľa v exekučných konaniach ide, či je týmto oprávneným skutočne len A. alebo iný veriteľ. Sama navrhovateľka v podaní uvádza, že má dlhy aj voči Sociálnej poisťovni, čo je subjekt odlišný od A.. Z potvrdenia zamestnávateľa rovnako nevyplýva, že by navrhovateľka svoj dlh voči A.. zaplatila v plnom rozsahu. Vyslovil názor, že navrhovateľka nepredložila dostatočné dôkazy, ktoré by oprávňovali jej nárok na nariadenie neodkladného opatrenia. Spolu s odvolaním nepredložila žiadne nové dôkazy, prostriedky procesnej obrany, ktoré by nemohla uplatniť už pri podaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Iba zopakovala svoje tvrdenia v podanom návrhu, pričom neoznačila, v čom vidí pochybenie súdu prvej inštancie. Pokiaľ uvádza, že podala sťažnosť na ÚS SR v Košiciach na prietahy v konaní v súvislosti s konkurzným konaním na majetok C., z predloženého uznesenia Ústavného súdu SR je zrejmé, že sťažnosť podal iný subjekt ako navrhovateľka. V odvolaní sa ďalej všeobecne a vágne vyjadruje o výške jej záväzkov voči záložnému veriteľovi a sama používa neurčité údaje o výške škody, ktorú jej mal spôsobiť iný subjekt, C.. vo výške cca 2.000.000 SKK. V odvolaní len potvrdzuje, že jej je známa existencia jej záväzkov voči záložnému veriteľovi.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa ust. § 379 a § 380 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

5. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

6. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

7. Podľa § 325 ods. 2, písm. d) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala, alebo niečo znášala.

8. Podľa § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 CSP uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľka domáha.

9. Zákon predpokladá iba dva dôvody pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to jednak potrebu bezodkladne upraviť pomery, a jednak obavu, že exekúcia bude ohrozená. Jednou z podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia je preukázanie, že bez okamžitej i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov strán sporu by bolo právo strany sporu ohrozené. Vzhľadom na charakter neodkladného

opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. Pred nariadením neodkladného opatrenia nie je teda skutkový stav zisťovaný súdom v plnom rozsahu, ale rozhodujúce skutočnosti musia byť aspoň osvedčené. To však neznamená, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie len na základe tvrdení navrhovateľky bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana alebo bez osvedčenia nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Toto ohrozenie osvedčeného nároku strany sporu musí byť konkrétne, reálne a musí hroziť bezprostredne, keď existencia nároku ešte sama o sebe nie je dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia.

10. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že účelom neodkladného opatrenia je okamžite súdne riešiť vec, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, teda ak je splnený predpoklad naliehavosti požadovanej úpravy, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu. Dôkazné bremeno, resp. bremeno osvedčenia spočíva výlučne na navrhovateľke neodkladného opatrenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia posudzuje súd len podľa obsahu návrhu a k nemu pripojených listín.

11. Odvolací súd po preskúmaní veci súhlasí so záverom súdu prvej inštancie, ktorý správne návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ako nepodložený a nedôvodný zamietol. Vzhľadom na skutkový a právny stav mal odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie za to, že nie sú naplnené predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia.

12. Z obsahu spisu, a to z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyplýva, že navrhovateľka sa domáha predbežnej úpravy pomerov z dôvodu ochrany vyplývajúcej z vlastníckeho práva k bytu v jej výlučnom vlastníctve. Navrhovateľka sa podaným návrhom domáha voči záložnému veriteľovi a dražobníkovi vydania neodkladného opatrenia o zákaz nakladania, predaja, prevodu bytu špecifikovaného v podanom návrhu, do doby ukončenia, resp. vydania záväzného stanoviska MF SR a súbežne podania žaloby na štát, do vynesenia právoplatného rozsudku v predmetnej veci. Neodkladnosť požadovaného uloženia povinnosti odôvodňovala tým, že záložný veriteľ si uplatnil záložné právo na uvedený byt nedoplatkami na daniach, ktoré preukázateľne vznikli jej druhotnou platobnou neschopnosťou, do ktorej sa dostala nie vlastnou vinou. Ozrejmovala pôvod vzniku pohľadávok, podstatu pohľadávok a situáciu, v ktorej sa ocitla a všetky opatrenia, ktoré vykonala na ochranu svojich práv a záujmov. Potrebu nariadenia neodkladného opatrenia videla v tom, že záložný veriteľ uzatvoril s dražobníkom zmluvu o vykonaní dobrovoľnej dražby, ktorým opatrením sa zhorší jej stav, zasiahne sa do výkonu jej ochrany a ústavných práv. Samotný dlh, vznik a existenciu záložného práva nespochybnila. V podanom návrhu neuviedla, čoho sa mieni domáhať vo veci samej, neuviedla a neosvedčila tak vzťah medzi požadovaným obsahom ochrany poskytovanej neodkladným opatrením a výrokom rozsudku vo veci samej. Odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že úpravou neodkladných opatrení zákon umožňuje riešiť také situácie, kde je potrebný okamžitý zásah súdu, teda situácie, ktoré neznesú odklad, do skončenia konania vo veci samej, čo v danom prípade splnené nie je. Neodkladné opatrenie je vo svojej podstate prostriedkom naliehavej procesnej ochrany a je určené na riešenie takých situácií, kde je potrebný rýchly zásah súdu, rýchla úprava pomerov strán sporu. Tvrdenia navrhovateľky, ktorými odôvodňovala potrebu nariadenia neodkladného opatrenia, objektívne neosvedčujú naliehavosť potreby požadovanej neodkladnej úpravy. V danej veci navrhovateľka je naďalej výlučnou vlastníčkou predmetného bytu. Nebol oboznámený termín realizácie dobrovoľnej dražby. Započatím výkonu záložného práva a na jeho základe procesu realizácie dražby je vlastnícke právo síce ohrozené, nie však ohrozené bezprostredne, nakoľko až do udelenia príklepu a zaplatenia najvyššieho podania vydražiteľom je vlastnícke právo zachované a zachované sú aj prostriedky súdnej kontroly dražby.

13. V neposlednom rade odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že navrhovateľka v podanom návrhu neozrejmila, čoho sa bude domáhať v samotnom konaní vo veci samej, vzťah medzi požadovaným obsahom ochrany poskytovanej neodkladným opatrením a žalobným návrhom vo veci samej nijakým spôsobom nešpecifikovala, tento súdu neozrejmila. Z uvedených dôvodov aj odvolací súd konštatuje, že nie sú naplnené predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia.

14. Odvolací súd ďalej dáva do pozornosti, že Ústavou SR ako aj Chartou základných práv EÚ garantovaná nedotknuteľnosť obydlia v sebe nezahŕňa nemožnosť založenia obydlia na zabezpečenie vymožiteľnosti pohľadávky záložného veriteľa, následnej realizácie záložného práva a z toho vyplývajúcej straty obydlia. Nedotknuteľnosť obydlia oprávnenému užívateľovi obydlia garantuje len právo na jeho nerušené užívanie bez nedovolených zásahov tretej osoby, avšak len dovtedy, dokedy mu právo užívania obydlia patrí.

15. Záverom je potrebné dodať, že vlastnícke právo fyzickej aj právnickej osoby podľa článku 20 Ústavy SR požíva rovnakú ochranu. Navrhovateľka neosvedčila potrebu chrániť jej vlastnícke právo k nehnuteľnosti, ktorá je predmetom záložnej zmluvy vo väčšom rozsahu, než je právo záložného veriteľa na zaplatenie dlhu od navrhovateľky.

16. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

17. Podľa ustálenej judikatúry ESLP pri odôvodnení súdneho rozhodnutia sa nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (obdobne uznesenie NS SR sp. zn. 2Cdo 216/2012, nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 119/2003). Vzhľadom na to odvolací súd nepovažoval za potrebné zaoberať sa ďalšími námietkami navrhovateľky uvedenými v odvolaní, pretože tieto nemohli zvrátiť správnosť napadnutého rozhodnutia.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešnému dražobníkovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu a v celom rozsahu úspešnému záložnému veriteľovi náhradu trov nepriznal z dôvodu, že mu v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli.

19. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).